

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 7 października 2020 r.

DIH-2.709.52.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 142/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 czerwca 2020 r., złożonego przez pełnomocnika reprezentującego Pana Ryszarda Pasiecznik prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Parys Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Ryszard Pasiecznik (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 10 lipca 2020 r. nr PU.KPS.4.2020 wydanej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura PU.8361.81.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego - węgla kamiennego ekogroszku, w którym wartości parametru zawartość wilgoci całkowitej była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35 a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej określonej w art. 35 c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr PU.8361.81.2020 z 11 lutego 2020 r. przeprowadzili kontrolę (...), w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo, przechowywaniu dokumentów oraz przestrzeganiu zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy.

W toku kontroli przeprowadzonej 11 lutego 2020 r. do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0132/20/5902 i próbkę kontrolną nr 3969/20/5902 węgla kamiennego ekogroszek z partii o masie 21 ton do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych bez numeru wystawionego 11 lutego 2020 r. przez Stronę. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr P - 305/20 z 17 lutego 2020, po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) - (zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”), wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 11 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek, nr próbki 0132/20/5902 nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik wyniósł 19, 2% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w rozporządzeniu max. 15% oraz w świadectwie jakości 0-15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0132/20/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi zarówno w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych jak i w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2

ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw, z urzędu przeprowadzono badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3969/20/5902. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, sprawozdaniem z badań nr P - 351/20 z 18 lutego 2020, po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, potwierdziło, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz zawartych w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik wyniósł 18,7% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w rozporządzeniu max. 15% oraz w świadectwie jakości 0-15,0%.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość wilgoci całkowitej badanego paliwa stałego jest niezgodny z parametrem wskazanym w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości bez numeru z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Pismem z 2 marca 2020 r., Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych tj. sprawozdanie z badań nr P - 305/20 z 17 lutego 2020 r. oraz sprawozdanie z badań nr P - 351/20 z 18 lutego 2020 r. Strona 13 marca 2020 r. przysłała pismo z wyjaśnieniami dlaczego badania laboratoryjne paliwa stałego mogły wykazać podwyższony parametr wilgotności. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 25 marca 2020 r. ustosunkował się do pisma Strony i wyjaśnił Stronie, iż w przypadku gdy parametry zawarte w świadectwie jakości nie są zgodne ze stanem faktycznym organ jest zobowiązany do wszczęcia postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

W związku z powyższym, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 25 marca 2020 r., (sygnatura PU.8361.81.2020) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków

dowodowych, przeglądania akt sprawy. Ponadto w ww. piśmie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. Strona pismem z 14 kwietnia 2020 r. zwróciła się z prośbą o umorzenie postępowania lub jego zawieszenie do czasu ustania pandemii. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 27 kwietnia 2020 r. poinformował Stronę, że bieg terminu postępowania administracyjnego został zawieszony do dnia odwołania stanu pandemii. Następnie Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 1 czerwca 2020 r. wystosował pismo do Strony, w którym poinformował ją o rozpoczęciu biegu terminów, które były zawieszane od 24 maja 2020 r i ponownie wniósł o przesłanie informacji odnośnie wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r. W odpowiedzi zostało zgłoszone pełnomocnictwo oraz pismem z 10 czerwca 2020 r. została podana wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r. Ponadto Strona ponownie przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Pełnomocnik wnioskiem z 12 czerwca 2020 r. poprosił o przedłużenie postępowania do 19 czerwca 2020 r. Pismem z 23 czerwca 2020 r. Pełnomocnik wniósł o umorzenie postępowania ewentualnie odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 24 czerwca 2020 r. przedłużył postępowanie do 10 lipca 2020 r. Następnie 10 lipca 2020 r. wydał decyzję nr PU.KPS.4.2020, (sygnatura PU.8361.81.2020) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego - węgla kamiennego ekogroszku, w którym wartości parametru zawartość wilgoci całkowitej była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Pismem z 23 czerwca 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej Strona zaskarżyła decyzję w całości. Przedmiotowej decyzji zarzuciła naruszenie:

- art. 7, art. 9, art. 77 i art. 107 Kpa poprzez wydanie decyzji z naruszeniem zasad praworządności, naruszeniem słusznego interesu skarżącego, nienależytym wyjaśnieniu okoliczności sprawy, wskutek niedostatecznego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, w szczególności w zakresie dotyczącym warunków atmosferycznych w chwili pobierania próbek i ich wpływu na wilgotność paliwa stałego;
- art.7, art. 77 oraz art. 80 Kpa poprzez wydanie decyzji w oparciu o niepełny materiał dowodowy, w szczególności bez należytej analizy wpływu warunków atmosferycznych na wilgotność pobranych próbek, a także bez ustalenia tych warunków;

- art.8 i 107 Kpa poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania uczestników postępowania do władzy publicznej i niewystarczające uzasadnienie decyzji, w szczególności poprzez pominięcie wyjaśnienia z jakich przyczyn organ nie uwzględnił okoliczności, że wilgotność paliwa w chwili wystawienia świadectwa oraz w chwili badania próbek różniły się;
- art. 78 Kpa poprzez nierozpoznanie wniosków dowodowych strony o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków inspektorów przeprowadzających kontrolę w dniu 11 lutego 2020 r. oraz pracowników laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie mimo, że przedmiotem dowodu miała być okoliczność mająca znaczenie dla sprawy tj. ustalenie warunków atmosferycznych w czasie przeprowadzonej kontroli, warunków przechowywania paliwa, sposobu pobierania próbek, a w konsekwencji brak odpowiedzialności przedsiębiorcy za niezgodność parametrów jakościowych w zakresie wilgotności z wystawionym świadectwem jakości;
- art. 189f pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy i nierozważania możliwości jego zastosowania w sytuacji wniosku Strony o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzucenie na pouczeniu wobec znikomej wagi naruszenia, jego jednorazowego charakteru i zaprzestania dalszych naruszeń;
- -art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i nałożenia kary pieniężnej w braku popełnienia przez przedsiębiorcę deliktu administracyjnego;
- - art. 35a ust.9 lit b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nieprawidłową wykładnię chwili wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, a w konsekwencji przyjęcie, że przedsiębiorca wystawił świadectwo niezgodne ze stanem faktycznym w sytuacji gdy w chwili wystawienia zachowywało ono zgodność z rzeczywistym stanem;
- art. 35a ust. 9 lit b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego zastosowanie w braku spełnienia przesłanek, a w konsekwencji nałożenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, który nie wystawił świadectwa jakości, w którym wartość parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji bądź umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Pełnomocnik zarzucił, iż zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o niepełny materiał dowodowy, w szczególności bez należytego ustalenia warunków atmosferycznych panujących w chwili pobrania próbek (brak informacji w protokole) i ich wpływu na poziom wilgotności badanego paliwa stałego. Dlatego też wnosił o dopuszczenie dowodu w postaci zeznań świadków tj. osób uczestniczących w kontroli. Zdaniem pełnomocnika Strony świadectwo jakości paliwa stałego ekogroszek w chwili wystawienia spełniało normy jakościowe dotyczące poziomu wilgotności bowiem paliwo stałe było składowane w siedzibie działalności i było zabezpieczone plandekami. Zabezpieczone próbki przeznaczone do badań laboratoryjnych uległy zawilgoceniu w czasie późniejszym. W chwili poboru próbek występował porywisty wiatr oraz opady atmosferyczne. Ponadto próbki znajdował się w szczelnie zamkniętych workach, co powodowało parowanie i skraplanie pary wodnej z uwagi na różnice temperatur. Pełnomocnik Strony zarzucił iż organ I instancji, nie rozpoznał złożonego wniosku o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f Kpa i poprzestanie na pouczeniu. Stwierdzone nieprawidłowości w zakresie wilgotności pobranych próbek wynikały z faktu pobierania ich w warunkach padającego deszczu i silnego wiatru. Zaznaczył, iż Przedsiębiorca zaprzestał naruszenia bo było ono sytuacją incydentalną wynikającą z okoliczności, za które przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności. Dlatego też należało rozważyć zastosowanie przepisu art. 189f pkt 1 Kpa. Pełnomocnik wskazał również, że Przedsiębiorca nie prowadził sprzedaży ekogroszku w czasie opadów deszczu i nie prowadził jej do 7 marca 2020 r. Ponadto podkreślił, że Przedsiębiorca nie był uprzednio karany, nigdy wcześniej ani później nie dopuścił się naruszenia jakiegokolwiek nałożonego przez prawo obowiązku lub zakazu.

Przy piśmie z 3 sierpnia 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.379.2019.DL.

Pismem z 13 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Postanowieniem z 7 września 2020 r. został przedłużony termin zakończenia postępowania do 7 października 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wystawiający świadectwo jakości obowiązany jest wskazać w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je

do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr PU.8361.81.2020 z 11 lutego 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0132/20/5902 o masie 32 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3969/20/5902 o masie 32 kg, pobrano w składzie opału (...), czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.81.2020 z 11 lutego 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargos International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdanie z badań nr P - 305/20 17 lutego 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 11 lutego 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki paliwa stałego 0132/20/5902, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych (bez numeru z 11 lutego 2020 r.) wystawionym przez Stronę, z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 19,2% przy wymaganiach jakościowych 0-15,0%. Dodać należy także, że ww. próbka nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w zakresie ww. parametru zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 19,2% przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0132/20/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę oraz z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3969/20/5902 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sprawozdanie z badań nr P - 351/20 z 18 lutego 2020 r., dotyczące próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3969/20/5902 sporządzone przez Polcargos International Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 18,7 % przy wymaganiach jakościowych

0-15,0%. Badanie ww. próbki kontrolnej potwierdziło również niespełnienie wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakości paliw w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 18,7 % przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%.

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych zarówno w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych jak i w świadectwie jakości bez numeru z 11 lutego 2020 r. wystawionym przez przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości bez numeru z 11 lutego 2020 r. Tym samym wydane przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do

obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do argumentu dotyczącego zaniechania jakiego dopuścił się Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poprzez pominięcie okoliczności niekorzystnych warunków atmosferycznych mogących skutkować wzrostem poziomu wilgoci całkowitej w badanym paliwie stałym należy zauważyć, że wskazywana w piśmie okoliczność opadów deszczu przed przeprowadzoną kontrolą i w czasie pobrania próbek paliwa stałego do badań jest bez znaczenia. Z materiału dowodowego sprawy nie wynika, żeby Przedsiębiorca wyłączył ze swojej oferty partię paliwa stałego, z której był pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek. Natomiast z akt sprawy wynika, że organ pobrał i zbadał paliwo stałe w stanie takim jak było ono oferowane i sprzedawane przez Stronę w danym dniu i które winno spełniać deklarowane parametry jakościowe w świadectwie jakości. Organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są m.in. protokół kontroli z 11 lutego 2020 r. (nr akt kontroli PU.8361.81.2020) wraz z załącznikami oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek tego dnia. Przedstawił on świadectwo jakości bez numeru wystawione w dniu 11 lutego 2020 r. wydane nabywcy detalicznemu paliwa stałego. Strona zdawała sobie sprawę, że opady deszczu mogą wpłynąć na parametry paliwa stałego i pomimo to wprowadzała do obrotu paliwa stałe. W związku z czym powinna była zdawać sobie sprawę, że paliwo stałe może nie spełniać parametrów wskazanych w świadectwie jakości. To do wprowadzającego do obrotu należy dochowanie wszelkiej staranności by wprowadzane przez niego paliwo stałe spełniało parametry jakościowe jakie deklaruje w wystawionym przez siebie świadectwie jakości. Zadaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest dopilnowanie przestrzegania przez

Przedsiębiorców ustanowionych obowiązków, które mają na celu zapewnienie otrzymania przez kupujących kluczowych informacji o nabywanym paliwie, możliwości wyboru jakości produktu w stosunku do jego ceny, jak również by podmiot kupujący paliwo stałe otrzymał paliwo, którego rzeczywiste parametry są zgodne z parametrami określonymi w świadectwie jakości, które deklaruje sprzedawca. Strona będąc świadomą, że pada deszcz i być może nie zostaną utrzymane parametry zawartości wilgotności całkowitej powinna była odstąpić od wprowadzania do obrotu paliwa stałego lub zabezpieczyć paliwo stałe tak aby warunki atmosferyczne nie miały wpływu na parametry wskazane przez Stronę w świadectwie jakości. Odnosząc się do informacji, że parametry wilgotności są wynikiem poboru paliwa stałego przez pracowników laboratorium w niekorzystnych warunkach atmosferycznych a następnie transportu w workach należy wskazać, że zostało w tym dniu wystawione świadectwo jakości dla paliwa stałego o sortymencie ekogroszek, o konkretnych parametrach, pomimo złych warunków atmosferycznych. Ponieważ Strona nie wyłączyła tego rodzaju paliwa z obrotu i wprowadzała je do obrotu, klient kupujący paliwo stałe tego dnia otrzymałby więc paliwo o parametrach takich, jakie wskazują sprawozdania z badań laboratoryjnych, gdyż dla klienta zakupującego paliwo stałe Strona musiała dokonać pobrania ze zwału danego sortymentu paliwo tak jak i pracownicy laboratorium pobierając próbki paliwa do badań. Próbkę do badań laboratoryjnych zostały pobrane przez doświadczonych próbobiorców akredytowanego niezależnego laboratorium zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891), zgodnie ze wskazaną w ww. rozporządzeniu normą PN-G-04502:2014-11 oraz transportowane zgodnie z zasadami. Należy zaznaczyć, że na etapie kontroli Strona nie zgłosiła zastrzeżeń i uwag co do sposobu poboru próbek paliwa stałego ani do protokołu kontroli. Należy podkreślić, że podnoszony przez Stronę aspekt niekorzystnego wpływu czynników atmosferycznych na poszczególne parametry węgla zostały również przez ustawodawcę uwzględnione poprzez ustalenie dopuszczalnych wielkości odchylenia od granicznych wymagań jakościowych parametrów a wskazanych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Strona w świadectwie jakości paliwa stałego bez numeru z 11 lutego 2020 r. zadeklarowała między innymi zawartość wilgoci całkowitej 0-15,00 %. W związku z powyższym, w ramach badań laboratoryjnych, należało sprawdzić, czy wprowadzone do obrotu paliwo stałe ekogroszek spełnia wymagania, który zadeklarowała Strona w wystawionym świadectwie jakości dla paliwa stałego. Badanie zostało przeprowadzone zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U.

z 2018 r. poz. 1893, ze zm.), w którym punkt 8 stanowi, iż zawartość wilgoci całkowitej oznacza się metodą wagową, której zasady i procedurę wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki analitycznej, sposób obliczenia i przedstawienia wyników określa norma PN-G-04511:1980 albo PN-ISO 589:2006. Badania zostały przeprowadzone na podstawie normy PN-80/G-04511 pkt. 2.3.2, co potwierdza zapis w sprawozdaniu z badań numer P-305/20 z 17 lutego 2020 r. i numer P-351/20 z 18 lutego 2020 r. - w kolumnie „metoda badawcza” dla parametru zawartość wilgoci całkowitej. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a pobrane próbki reprezentują pobrane paliwo stałe ekogroszek znajdujące się w składzie opału u Przedsiębiorcy. Obowiązkiem Strony jest stworzenie takich warunków do przechowywania i sprzedaży, aby jego parametry nie uległy zmianie w stosunku do tych, które Strona deklarowała na wystawionym świadectwie. Należy wskazać, że organ pobrał do badań paliwo stałe w stanie takim, jak było ono oferowane, a świadectwo jakości było wystawione przez Przedsiębiorcę tego samego dnia, w którym była przeprowadzona kontrola i zostało pobrane paliwo stałe do badań laboratoryjnych. Ponadto ustawodawca przewidział, że parametry paliw stałych mogą się wahać w związku ze zmiennymi warunkami atmosferycznymi dlatego też podczas badań laboratoryjnych uwzględniane są odchylenia określone w § 2 ww. rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Dla zawartości wilgoci całkowitej stanowi ona 3% wartości i pomimo uwzględnienia dopuszczalnego odchylenia wynik wskazał, że paliwo stałe posiada inne parametry niż przedstawiono je w świadectwie jakości.

Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego, czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez organ I instancji art. 77 § 1 Kpa poprzez niespełnienie obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 8, art. 9 oraz art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do

podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Należy podkreślić, iż Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, oparł swoją decyzję na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania i poprawnie zastosował przepisy prawa materialnego. Zgodnie z art. 8 § 1 Kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Jak stanowi § 2 organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powyższe zasady zostały w pełni zrealizowane.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona - wskazać należy tu badania laboratoryjne jednoznacznie wskazujące, że parametr jest niezgodny z stanem faktycznym. Warunki atmosferyczne w danym dniu nie mają znaczenia, gdyż Przedsiębiorca nie wycofał ze sprzedaży paliwa stałego i klient mógł zakupić ww. paliwo stałe. Organ ponownie podkreśla, że pobrał do badań paliwo stałe w stanie takim, jak było ono oferowane i sprzedawane przez Stronę, a świadectwo jakości otrzymane od Strony było wystawione w dniu kontroli. Dlatego też organ nie przychylił się do wniosku Strony z art. 78 Kpa o przeprowadzenie dowodu w postaci zeznań świadków inspektorów przeprowadzających kontrolę oraz pracowników pobierających próbki paliwa stałego odnośnie warunków atmosferycznych w dniu kontroli gdyż towar był oferowany w tym dniu klientom. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za

udowodnione oraz dowodów, na których się oparł. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7, art. 8, art. 9 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa. Podsumowując Prezes UOKiK nie dopatrywał się naruszenia art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa oraz art. 107 Kpa w związku z art. 80 i art. 11 Kpa. Skarżona decyzja zawiera wszystkie, wymagane elementy. Organ I instancji w sposób szczegółowy wskazał obowiązujące w sprawie przepisy prawa oraz opisał stan faktyczny stanowiący podstawę do wydania decyzji.

Ponieważ organ I instancji nie odniósł się co do możliwości zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 1 oraz 189f § 1 pkt 2 Kpa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania ww. art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem jakość paliwa nie odpowiadała wymaganiom wskazanym w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz tej zadeklarowanej na świadectwie jakości, a samo świadectwo zostało wystawione w sprzeczności ze stanem faktycznym. Z powyższych

względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Potencjalni nabywcy paliwa stałego byli informowani o lepszych parametrach w zakresie wilgotności całkowitej paliwa, niż faktycznie posiadało. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, gdyż Strona nie wykazała działań naprawczych dla stwierdzonych w wyniku kontroli naruszeń stanowiących podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (tj. podanie faktycznych parametrów paliwa stałego w świadectwie jakości, który jest oferowany klientom). Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że kolejna przesłanka, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa została spełniona, gdyż na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zastosowania art. 189f § 2 Kpa powiązanego z art. 189f § 3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa. Doręczenie nabywcom kopii świadectw jakości paliw stałych z właściwymi wartościami parametrów po zakupie nie spełni waloru informacyjnego jaki wynika z obowiązku wystawienia i przekazania ich uwierzytelnionych kopii w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Wykonanie obowiązku czyli przekazanie kopii

świadczenia jakości z rzeczywistymi parametrami paliwa stałego powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35 c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35 a ust 9 lit b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że są one bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie. Bowiem zgodnie z art. 35 c ust. 5 pkt 1 została zachowana zasada proporcjonalności kary w stosunku do przewinienia w możliwych ramach nałożonych ustawą. Zgodnie z art. 35d ust 4 Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ odwoławczy stwierdził, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił fakt, że Strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wziął pod uwagę wartość paliwa, którego próbki pobrano do badań laboratoryjnych oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r. (strona 8 decyzji nr PU.KPS.4.2020 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej). Organ I instancji dał wyraz powyższemu wymierzając Stronie karę pieniężną w najniższej przewidzianej w ustawie wysokości 10.000,00 zł.

Zarzut iż przedsiębiorca w chwili wystawienia świadectwa jakości wystawił parametry zgodne z rzeczywistymi jest bezzasadny. Świadectwo jakości zostało wystawione w dniu poboru próbek do badań laboratoryjnych, a przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że parametry jakościowe wskazane w ww. świadectwie jakości były niezgodne ze stanem faktycznym, czyli w tej sprawie zaistniały okoliczności wskazane w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do wniosków Strony z 14 kwietnia 2020 r. oraz Pełnomocnika Strony z 23 czerwca 2020 r. dotyczących umorzenia postępowania co do których organ I instancji nie odniósł się w żaden sposób należy wskazać, że są one bezprzedmiotowe. Umorzenie postępowania administracyjnego jest orzeczeniem formalnym, kończącym postępowanie bez merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Przepis art. 105 § 1 Kpa nie powinien być więc

interpretowany rozszerzająco, a umorzenie postępowania powinno być traktowane jako środek ostateczny, mający zastosowanie tylko w tych sytuacjach, kiedy nie ma możliwości podjęcia merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Celem postępowania administracyjnego jest bowiem załatwienie sprawy przez wydanie decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozważył czy były spełnione przesłanki wskazane w art. 105 Kpa do jego zastosowania. Organ może umorzyć postępowanie wtedy gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe w całości albo w części lub gdy wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Wskazać należy, że niniejsze postępowanie zostało wszczęte z Urzędu, a wyniki badań laboratoryjnych jednoznacznie wskazują na niezgodność parametrów ze stanem faktycznym, a więc nie można mówić o jego bezprzedmiotowości. W związku z powyższym organ nie znalazł przesłanek do zastosowania art. 105 Kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 23 czerwca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji nr PU.KPS.4.2020 z 10 lipca 2020 r. wydanej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura PU.8361.81.2020) wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego - węgla kamiennego ekogroszku, w którym wartość parametru zawartość wilgoci całkowitej była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35 a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej określonej w art. 35 c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że wystawiła ona świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Należy wskazać, że Organ II instancji odniósł się do wniosków Strony dotyczących umorzenia postępowania jak również możliwości zastosowania art. 189f Kpa, do których nie ustosunkował się organ I instancji. Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po zapoznaniu się z aktami sprawy nie uwzględnił żądania Strony dotyczącego przeprowadzenia dowodu w postaci uzyskania zeznań świadków uczestniczących w dniu kontroli w zakresie warunków atmosferycznych występujących tego dnia.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi nr NBP O/O Łódź: 92 1010 1371 0007 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.).

5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/